

Lekce 9: od 23. února do 1. března

Vesmírný spor

Texty na tento týden

Mt 13,24–27; Gn 1,31; Ez 28,12–19; Iz 14,12–15; Mt 4,1–11; J 8,44.45

Jak bys definoval, co je to spor?

Máš rád spory? Proč?

Jaký spor je ústředním bodem biblické teologie a čeho se týká?

Jak tento spor podle úvodního biblického textu dopadne?

Proč je dobré vědět, že Bůh jednou zlo zničí – rozdrtí?

Téma tohoto „vesmírného sporu“ je v křesťanství opomíjené. Proč? Komu to nejvíce vyhovuje?

Základní verš

„Mezi tebe a ženu pološím nepřítelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtiš patu.“ (Gn 3,15)

Ústředním bodem biblické teologie je velký spor mezi Kristem a satanem. Myšlenka vesmírného sporu mezi Bohem a nebeskými bytostmi, které padly do hříchu a vzbouřily se proti němu, je důležitým motivem Bible (Mt 13,24–30.37–39; Zj 12,7–10). Tento koncept je součástí i velké části křesťanské tradice. Přesto mnozí křesťané myšlenku velkého sporu odmítli nebo na ni zapomněli.

Téma velkého sporu, ve kterém se proti Božímu království staví ďábel a jeho andělé, však nemůžeme opomenout. Pokud to uděláme, unikne nám podstata mnoha biblických příběhů. Vždyť i v samotných evangeliích nacházíme mnoho zmínek o ďáblu a démonech, kteří se staví proti Bohu.

Od tohoto týdne budeme studovat vybrané biblické pasáže týkající se velkého sporu a budeme hledat odpovědi na následující otázky:

1. Kde Písmo učí, že mezi Bohem a satanem existuje vesmírný spor?
2. Jaká je podle Bible povaha konfliktu?

Osnova lekce

V rámci poznávání biblického svědectví o Bohu a jeho charakteru lásky a spravedlnosti se v této lekci dostáváme k zásadnímu tématu, které s touto myšlenkou jasně souvisí. Budeme přemýšlet nad velkým vesmírným sporem o to, jaký Bůh opravdu je.

- Mt 13,25–28: „Nepřítel“ v pozadí velkého sporu (neděle)
- Gn 3,4–7: Počátek sporu mezi Bohem a satanem na zemi (pondělí)
- Iz 14,12–15: Počátek sporu mezi Bohem a satanem v nebi (úterý)
- Mt 4,8–10: Projev tohoto sporu v Ježíšově službě (středa)
- J 8,44.45; Zj 12,7–9: Velký spor o Boží charakter (čtvrtek)

Neděle 23. února

„TO UDĚLAL NEPŘÍTEL“

Předložil jim jiné podobenství: „S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden člověk zasel dobré semeno na svém poli. ²⁵Když však lidé spali, přišel jeho nepřítel, nasel plevel do pšenice a odešel. ²⁶Když vyrostlo stéblo a nasadilo na klas, tu se ukázal i plevel. ²⁷Přišli sluhové toho hospodáře a řekli mu: ‚Pane, cožpak jsi nezasel na svém poli dobré semeno? Kde se vzal plevel?‘ ²⁸On jim odpověděl: ‚To udělal nepřítel.‘ Sluhové mu řeknou: ‚Máme jít a plevel vytrhat?‘“ (Mt 13,24–28)

Jaké postavy se objevují v Ježíšově podobenství o dobrém a zlém semenu?

Co chtěli udělat sluhové hospodáře, když zjistili, že na poli roste i plevel?

Proč hospodář zakázal trhat plevel?

Co je tím dobrým semenem a co tím zlým?

Můžeme udělat něco pro to, aby bylo na světě více dobra a méně zla? Co?

Kdy bude podle tohoto příběhu zničeno „zlé semeno“ – plevel?

Jak můžeme s lidmi v našem okolí sdílet pravdu o dobru a zlu?

Osobní studium

Jak nám podobenství o pleveli mezi pšenicí pomáhá pochopit zlo v našem světě? (Mt 13,24–27).

Ježíš vypráví příběh o hospodáři, který na svém poli zasel jen dobré semeno. Mezi pšenicí však vyrůstal i plevel. Když to jeho sluhové viděli, ptali se ho, kde se plevel vzal (Mt 13,27). To je podobná otázka, jakou si dnes často klademe v souvislosti s problémem zla: Když Bůh stvořil svět zcela dobrý, proč je v něm zlo?

Přečti si text Mt 13,28–30 ve světle Kristova vysvětlení v Mt 13,37–40.

Co se z těchto veršů dovídáme o povaze vesmírného konfliktu?

Mt 12,29-30: *On však odpoví: ‚Ne, protože při trhání plevele byste vyrvali z kořenů i pšenici. ³⁰Nechte, ať spolu roste obojí až do žně; a v čas žně řeknu žencům: Seberte nejprve plevel a svažte jej do otýpek k spálení, ale pšenici shromážděte do mé stodoly.‘“*

Hospodář odpovídá na otázku svých sluhů slovy: „To udělal nepřítel“ (Mt 13,28). Ježíš později identifikuje toho, „kdo rozsívá dobré semeno“, jako „Syna člověka“, kterým je sám Ježíš (Mt 13,37). Dále vysvětluje, že „pole je tento svět“ (Mt 13,38), a „nepřítel“, který nasel plevel, je „dábel“ (Mt 13,39). Jedná se o jasnou ilustraci vesmírného sporu mezi Kristem a satanem. Proč je na světě zlo? Zlo je výsledkem působení nepřítele (dábla), který se staví proti pánovi. „To udělal nepřítel“ (Mt 13,28).

Taková odpověď však u sluhů vyvolala následující otázku: „Máme jít a plevel vytrhat?“ *Vždyť proč nevykořenit zlo okamžitě? Pán jim však odpověděl: ‚Ne, protože při trhání plevele byste vyrvali z kořenů i pšenici. Nechte, ať spolu roste obojí až do žně...‘“ (Mt 13,29.30; porovnej s Mk 4,29).*

Podle podobenství Bůh nakonec skoncuje se zlem, ale jeho předčasné vykořenění by mělo za následek nezvratné vedlejší škody, které by ublížily dobru.

Aplikace

Jaké nebezpečí by hrozilo při snaze „vytrhat plevel z pšenice“ už dnes? Proč to zároveň neznamená jednoduše ignorovat zlo, se kterým se setkáváme?

Pondělí 24. února

PŮVOD SPORU NA ZEMI

Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Byl večer a bylo jitro, den šestý. (Gn 1,31)

Had ženu ujišťoval: „Nikoli, nepropadnete smrti. ⁵Bůh však ví, že v den, kdy z něho pojíte, otevřou se vám oči a budete jako Bůh znát dobré i zlé.“

⁶Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševědoucnost. Vzala tedy z jeho plodů a jedla, dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl. ⁷Oběma se otevřely oči: poznali, že jsou nazí. Spletli tedy fíkové listy a přepásali se jimi. (Gn 3,4–7)

Souhlasíš s tím, že na počátku, když Bůh stvořil svět, bylo vše velmi dobré?

Kdy a jak nastal zlom – kdy se objevilo zlo?

Neudělal Stvořitel chybu, když uprostřed ráje nechal vedle sebe „růst strom“ života a „strom poznání“? Proč?

Proč se „žena“ pustila do hovoru s „hadem“? Čím ji vyprovokoval?

Můžeme se i my někdy pouštět do debaty s „hadem“? V jakých situacích podléháme tomuto pokušení?

Proč „žena“ nakonec podlehla pokušení a jedla to jediné zakázané ovoce, které bylo v celé zahradě?

Je Bůh zodpovědný za zlo, které je kolem nás? Proč?

Osobní studium

V podobenství zazněla otázka, proč je na poli plevel, když hospodář zasel jen dobré semeno. Paralelně s ní zaznívá i další otázka: Pokud Bůh stvořil svět naprosto dobrý, jak se zde objevilo zlo?

Podle Gn 1,31 se stvoření Bohu podařilo a po dokončení bylo „velmi dobré“. V Genesis 1. kapitole nenacházíme v Božím stvoření této planety ani náznak zla. Jak se tedy zlo stalo součástí lidské zkušenosti?

Přečti si text Gn 3,1–7. Co se z těchto veršů dozvídáme o tom, jak se zlo dostalo na zem? Co to naznačuje o povaze vesmírného konfliktu? (Viz také Zj 12,7–9.)

Ex 3,1-3: Nejzchytralejší ze vší polní zvěře, kterou Hospodin Bůh učinil, byl had. Řekl ženě: „Jakže, Bůh vám zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?“

²Žena hadovi odpověděla: „Plody ze stromů v zahradě jíst smíme. ³Jen o plodech ze stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: „Nejzte z něho, ani se ho nedotkněte, abyste nezemřeli.““

Zj 12,7-9: A strhla se bitva na nebi: Michael a jeho andělé se utkali s drakem. ⁸Drak i jeho andělé bojovali, ale nezmáhali, a nebylo již pro ně místa v nebi. ⁹A veliký drak, ten dávný had, zvaný ďábel a satan, který sváděl celý svět, byl svržen na zem a s ním i jeho andělé.

V tomto příběhu se setkáváme se lží o Božím charakteru, se kterou přišel had, ztotožněný se samotným satanem (ten „dávný had“) ve Zj 12,7–9. Had svou

otázkou nejen zpochybnil Boží příkaz, ale téměř úplně ho obrátil. Potom had přímo odmítl Boží slova, když Evě řekl: „*Nikoli, nepropadnete smrti*“ (Gn 3,4).

Z hadova tvrzení je zřejmé, že někdo určitě lže. Ale kdo? Had, nebo Bůh? Eva nyní stála před rozhodnutím, zda uvěří Božím slovům, nebo tomu, co jí řekl had.

Bible nám ukazuje, že povaha konfliktu se týká především toho, čemu a komu máme věřit. To samo o sobě neodmyslitelně souvisí s láskou. Naše přesvědčení o konkrétním člověku a o tom, jaký je a zda se mu dá důvěřovat, má hluboký vliv na to, zda ho budeme milovat a věřit jemu i tomu, co říká.

Aplikace

Přečti si znovu Gn 3,15. Boží slova adresovaná hadovi, kterému má potomstvo ženy, odkazující na Mesiáše, rozdrtit hlavu, se často označuje jako první evangelium (protoevangelium) zaznamenané v Písmu. Jak tato zpráva posiluje realitu velkého sporu? Jakou naději nám přináší tento text?

Úterý 25. února

PŮVOD SPORU V NEBI

Jak jsi spadl z nebe, třpytivá hvězdo, jitřenky synu! Jak jsi sražen k zemi, zotročovateli pronárodů! ¹³A v srdci sis říkal: „Vystoupím na nebesa, vyvýším svůj trůn nad Boží hvězdy, zasednu na Hoře setkávání na nejzazším Severu. ¹⁴Vystoupím na posvátná návrší oblaků, s Nejvyšším se budu měřit.“ ¹⁵Teď jsi svržen do podsvětí, do nejhlubší jámy! (Iz 14,12–15)

Co nám Bible prozrazuje o původu zla ve vesmíru? Kde vzniklo?

Proč můžeme texty z Izajáše 14 a z Ezechiele 28 vztáhnout na satana?

Jaká touha byla na počátku „zla“ v nitru bytosti, kterou Bůh oslovuje jako „syna Jitřenky“?

Proč se stvořená bytost nemůže nikdy stát Bohem? Proč se s ním nikdy nemůže „měřit“?

Jak podle svědectví Bible (Ezechiela 28) Lucifer skončí?

Původce zla stráví oheň, který „vyšlehne z jeho středu“. Proč je dobré to vědět?

Jak je možné, že zlo vzniklo „v nebi“? Nemohl tomu Bůh zabránit? Proč?

Osobní studium

Už samotný úvod první knihy Bible (Gn 1–3) ukazuje, že zlo existovalo ještě před pádem Adama a Evy. Již v době, kdy se zlo v Edenu vůbec neprojevovalo, „zlo“ se jako výraz objevilo již v pojmenování „stromu poznání dobrého a zlého“ (Gn 2,9.17). Potom had obvinil Boha ze lži, ačkoli ve skutečnosti lhal on sám. Existence hada (Zj 12,9) spolu s jeho lží ukazuje, že zlo je skutečné. I v Edenu před pádem se tedy projevuje přítomnost zla.

Přečti si text Ez 28,12–19 ve světle veršů Ex 25,19.20. Jaká je povaha pádu popsané bytosti?

Ez 28,12–19: *Lidský synu, začni žalozpěv nad týrským králem. Zapěj o něm: Toto praví Panovník Hospodin: Byl jsi věrným obrazem pravzoru, plný moudrosti a dokonale krásný. ¹³Byl jsi v Edenu, zahradě Boží, ozdoben všemi drahokamy: rubínem, topasem, jaspisem, chrysolitem, karneolem, onyxem, safírem, malachitem a smaragdem. Tvé bubínky a flétny byly zhotoveny ze zlata; byly připraveny v den, kdy jsi byl stvořen. ¹⁴Byl jsi zářivý cherub ochránce, k tomu jsem tě určil, pobýval jsi na svaté hoře Boží, procházel ses uprostřed ohnivých kamenů, ¹⁵na svých cestách jsi byl bezúhonný ode dne svého stvoření, dokud se v tobě nenašla podlost. ¹⁶Pro množství tvých obchodů se tvé nitro naplnilo násilím a ty jsi zhřešil. I skolím tě, srazím z hory Boží, cherube ochránce, vyhladím tě zprostředka ohnivých kamenů. ¹⁷Pro tvou krásu se stalo tvé srdce domýšlivým, pro svou skvělost jsi zkazil svoji moudrost, svrhnu tě k zemi, dám tě za podívanou králům. ¹⁸Množstvím svých nepravostí, nepoctivostí svých obchodů jsi znesvětil své svatyně. Způsobím, že z tvého středu vyšlehne oheň a stráví tě, pohodím tě na zem*

jako popel před očima všech, kdo tě spatří. ¹⁹Všude mezi lidmi, kde tě znají, strnou nad tebou v úděsu, staneš se odstrašujícím příkladem, zanikneš navěky.“

Podle této pasáže začíná původ zla a vesmírný spor v nebi.

Před svým pádem byla bytost, která se stala známou jako satan, zářivým cherubem „ochráncem“. Kromě toho, že je představen jako cherub, byl „*pečetí dokonalosti, plný moudrosti a dokonale krásný*“ a byl „*v Edenu, Boží zahradě*“ (Ez 28,12.13; B21). Nic z toho nelze říci o lidském králi Týru (ani o žádném jiném člověku). Na základě toho usuzujeme, že tyto verše nám umožňují sledovat pád Lucifera.

Co se z úvodního textu (Iz 14,12–15) dozvídáme o původu velkého sporu?

Podle Izajáše 14 se Lucifer rozhodl sám sebe povýšit a připodobnit se Bohu. Tento verš doplňuje to, co jsme četli v Ez 28, že jeho srdce se stalo „domýšlivým“ pro jeho „krásu“ (Ez 28,17). Namísto toho, aby chválil Boha za to, jak nádherně ho stvořil, v jeho srdci se zrodila domýšlivost. A co je nejhorší, Lucifer se ve své pýše rozhodl pomlouvat Boha a snažil se zaujmout Boží místo. Hebrejský výraz pro „obchody“ v Ez 28,16 znamená také „pomluvy“, což naznačuje, jak bude satan působit proti Bohu a také proti nám.

Aplikace

Jak rozumíš skutečnosti, že o Luciferovi, který padl, Bible říká: „na svých cestách jsi byl bezúhonný ode dne svého stvoření, dokud se v tobě nenašla podlost“ (Ez 28,15)? Jak by mohla dokonalá bytost padnout, kdyby „dokonalost“ v sobě nezahrnovala skutečnou morální svobodu?

Středa 26. února

POKUD SE MI BUDEŠ KLANĚT...

Pak ho ďábel vezme na velmi vysokou horu, ukáže mu všechna království světa i jejich slávu ⁹a řekne mu: „Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět.“ ¹⁰Tu mu Ježíš odpoví: „Jdi z cesty, satane; neboť je psáno: ‚Hospodinu, Bohu svému, se budeš klanět a jeho jediného uctívat.‘“ (Mt 4,8–10)

Jak rozumíš tomu, že „Duch vyvedl Ježíše na poušť, aby byl pokoušen“?

Co udělal čtyřicetidenní půst s Ježíšem? Oslabil ho nebo posílil? Proč?

Jakou roli může hrát na naší duchovní cestě půst?

Jak se snažil satan zneužít Ježíšův „hlad“?

Na jaký „hlad“ může ďábel útočit v našem případě?

Proč satan „komolil“ ve druhém pokušení text Písma?

Jak se Ježíš bránil ďáblovým interpretacím Písma?

Na co satan útočil, když Ježíši nabízel „svět“ za jednu poklonu?

Máš někdy i ty tendenci jít ke spasení „zkratkou“? Uved' příklady.

Osobní studium

Satanovu snahu zmocnit se Božího trůnu odhalují i oba záznamy o pokoušení, kterému byl Ježíš vystaven na poušti (Mt 4 a L 4). V pozoruhodném setkání Ježíše s pokušitelem se toho dozvídáme poměrně dost o povaze konfliktu. V příběhu vidíme realitu velkého sporu mezi Kristem a satanem, ačkoli je vykreslena jen stručně a v náznacích. Přečti si text Mt 4,1–11. Jak tento příběh odhaluje realitu velkého sporu mezi Kristem a satanem?

Duch „vyvedl“ Ježíše na poušť s jasným záměrem, aby „*byl pokoušen od ďábla*“ (Mt 4,1). Před tímto setkáním se Ježíš čtyřicet dní postil. Když tedy přišel ďábel, pokoušel Ježíše, aby proměnil kameny v chléb, čímž útočil na Ježíšův velký hlad. Ale Ježíš čelil tomuto pokušení Biblí a satanova lest selhala.

Potom, ve snaze přimět Ježíše k troufalému jednání, ďábel dotíral na Ježíše, aby skočil dolů z vrcholu chrámu. Satan překroutil Písmo, aby naznačil, že kdyby byl Ježíš skutečně Božím Synem, andělé by ho ochránili. Ježíš však odmítl takový pokroucený výklad a pokušení se ubránil.

Třetí pokušení jasně ukazuje, čeho se ďábel snažil dosáhnout. Chtěl, aby ho Ježíš uctíval. Satan se pokoušel přivlastnit si uctívání, které patří jedině Bohu.

Aby to udělal, ukázal Ježíši „všchna království světa i jejich slávu“, a pak ho vyzval: „*Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět*“ (Mt 4,8.9). V paralelním textu v Evangelii podle Lukáše ďábel dokonce tvrdí: „*Tobě dám všechnu moc i slávu těch království, poněvadž mně*

je dána, a komu chci, tomu ji dám: Budeš-li se mi klanět, bude to všechno tvé“ (L 4,6.7).

Ježíš opět odpověděl Písmem, pokušení odolal a satan prohrál. Ve všech třech případech Ježíš použil Bibli k obraně před útoky nepřítele.

Aplikace

Apoštol Pavel křesťanům v Efezu připomíná: „Nevedeme svůj boj proti lidským nepřítelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla“ (Ef 6,12). Přestože bychom neměli žít ve strachu, potřebujeme vždy pamatovat na to, že kolem nás se odehrává boj. Proč?

Čtvrtek 27. února

POVAHA VESMÍRNÉHO SPORU

Váš otec je ďábel a vy chcete dělat, co on žádá. On byl vrah od počátku a nestál v pravdě, poněvadž v něm pravda není. Když mluví, nemůže jinak než lhát, protože je lhář a otec lži. ⁴⁵Já mluvím pravdu, a proto mi nevěříte. (J 8,44.45)

A strhla se bitva na nebi: Michael a jeho andělé se utkali s drakem. ⁸Drak i jeho andělé bojovali, ale nezmohli, a nebylo již pro ně místa v nebi. ⁹A veliký drak, ten dávný had, zvaný ďábel a satan, který sváděl celý svět, byl svržen na zem a s ním i jeho andělé. (Zj 12,7–9)

Jak si představuješ onu „vesmírnou válku“, kterou popisuje Zjevení?

Kdo v této válce stojí proti sobě?

Proč v této bitvě nemůže jít jen o to, kdo je silnější?

Jak se dá odhalit „pomluva“? Proč je k tomu potřeba hodně času?

Jak nám Bůh odhalil pravdu o své povaze a svém charakteru?

Proč dnes tolik lidí stále věří satanovým „pomluvám“?

Můžeme se do tohoto vesmírného sporu zapojit i my? Jak a proč?

Jak skončila bitva Michaela a draka?

Těšíš se na chvíli, až bude zničeno zlo?

Nemáš strach, že budeš zničen i ty, protože stále ještě je zlo i v tobě? Proč?

Osobní studium

Věnovali jsme se již některým textům, které odhalují existenci vesmírného sporu mezi Bohem a satanem. Jak je ale takový konflikt vůbec možný? Jak by se mohl někdo postavit proti všemocnému Bohu? Pokud by se vesmírný spor týkal jen a jen moci, skončil by dříve, než začal. Jeho podstata však spočívá v něčem jiném. Písmo totiž ukazuje, že konflikt je sporem o Boží charakter. Ďábel Boha pomlouvá a obviňuje ho, že (mimo jiné) není dokonale dobrý a milující. Taková tvrzení nelze porazit mocí ani násilím. K vyřešení takového sporu je zapotřebí čas, aby se prokázal rozdíl mezi osobami, které jsou ve sporu.

„Bůh mohl při jednání s hříchem uplatnit pouze spravedlnost a pravdu; satan však mohl používat také prostředky, které Bůh používat nemůže – lichocení a lež. Snažil se zfalšovat Boží slovo a andělům nesprávně vykládal záměry Boží vlády. Tvrdil, že Bůh není spravedlivý, když pro obyvatele nebes vydává zákony a nařízení, a že vyžadováním podřízenosti a poslušnosti stvořených bytostí se chce sám vyvýšit. Proto bylo třeba obyvatelům nebes i všech světů jasně ukázat, že Boží vláda je spravedlivá a jeho zákon dokonalý. Satan vzbudil zdání, že se pokouší hájit dobro vesmíru. Proto budou muset všichni pochopit, jaká je jeho skutečná povaha a oč mu jde. Bylo třeba dát mu čas, aby se sám projevil svým zlým působením.“ (GC 498; VDV 325)

Co prozrazují výše uvedené pasáže o charakteru ďábla a jeho strategii?

Satan měl od začátku jasný plán: snažil se přimět stvořené bytosti, aby uvěřily, že Bůh ve skutečnosti není spravedlivý a milující a že jeho zákon je utlačuje a ubližuje jim. Není divu, že Ježíš mluví o ďáblu, že je „*lhář a otec lži*“ (J 8,44). Naproti tomu Ježíš přišel, aby „*vydal svědectví pravdě*“ (J 18,37). Přišel se otevřeně postavit proti lžím a pomluvám satana, aby porazil a nakonec úplně zničil ďábla a jeho moc (1J 3,8; Žd 2,14).

Zjevení identifikuje satana jako "

- 1) „dávného hada“,
- 2) jako toho, kdo u nebeského soudu obviňuje Boží lid,
- 3) a jako „velikého draka“, který svádí celý svět (Zj 12,9.10).

Řecké slovo *diabolos* přeložené jako „ďábel“ znamená doslova „pomlouvač“ či „nactiutrhač“. I to potvrzuje, že povaha konfliktu souvisí s důvěrou, včetně důvěry v to, jaký je skutečný Boží charakter.

Aplikace

Jak ty sám vnímáš Boží charakter? Jak je to s tvou důvěrou v jeho spravedlnost a lásku, když jsi vystaven situacím, které tě mohou vést k pochybnostem?

Pátek 28. února

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 29. kapitolu „Původ zla“ z knihy *Velké drama věků* (GC 492–504; VDV 322–329).

„Nic jiného nezdůrazňuje Písmo tak výrazně jako skutečnost, že Bůh nenese odpovědnost za vznik zla, že vzpoura v nebi nevznikla proto, že by Bůh jakékoli bytosti svévolně odňal svou milost nebo se dopustil nějaké chyby v řízení vesmíru. Zlo je vetřelec, jehož existenci nelze zdůvodnit. Je tajemné a nelogické; omlouvat je, znamená je hájit. [...] Kdyby byl satan okamžitě zničen, sloužili by Bohu spíše ze strachu než z lásky. Vliv původce zla by nebyl plně odstraněn, nebyl by úplně vymýcen ani duch vzpoury. Bylo třeba nechat zlo dozrát. Pro věčné dobro celého vesmíru musí satan plněji rozvinout své myšlenky, aby všechny stvořené bytosti mohly poznat skutečnou podstatu jeho vzpoury proti Boží vládě a aby Boží spravedlnost a milost i neměnnost Božího zákona byly obhájeny jednou provždy.“ (GC 492.493.499; VDV 322.326)

Otázky k rozhovoru

- 1. Mnozí lidé si kladou otázky, jak vlastně mohl bezhříšný tvor jako Lucifer na začátku zhřešit. Proč je hřích tak „tajemný“ a „nevysvětlitelný“? Jak můžeme pochopit první hřích, aniž bychom ho omlouvali nebo zdůvodňovali? V čem je vysvětlování původu zla stejné, jako jeho omlouvání?**
- 2. Proč Bůh neskoncoval se satanovou existencí hned po jeho vzpouře? Proč musí zlo „dozrát“ a proč „musí satan plněji rozvinout své myšlenky“? Proč je takový postup nutný „pro věčné dobro celého vesmíru“?**
- 3. Proč je důležité pochopit, že konflikt mezi Bohem a satanem není sporem o moc, ale sporem o důvěru a charakter? V čem spočívá rozdíl? V čem by se lišilo řešení velkého sporu, kdyby jeho podstatou byla moc?**
- 4. V čem nám pochopení podstaty sporu mezi Bohem a satanem pomáhá lépe porozumět, že i náš život je jeho součástí? Jakým způsobem právě teď prožíváte realitu velkého konfliktu? Jak bychom měli žít a rozhodovat se, aby bylo zřejmé, na čí straně sporu stojíme?**

Překvapilo tě něco během tvého studia této lekce? Co a proč?

Proč Stvořitel nezničil satana v okamžiku, kdy se v něm poprvé zrodila myšlenka na vzpouru?

EGW tvrdí, že zlo je nelogické. Souhlasíš s ní? Proč to potřebujeme vědět?

Zaznělo tu dnes něco, s čím se těžko ztotožňuješ? Proč s tím nesouzníš?

Co tě dnes naopak potěšilo a povzbudilo? Proč?

Západ slunce: 17⁴⁵